

19

T R A K T A T

o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Szwajcarskim, podpisany w Bernie dnia 19 listopada 1937 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

Dnia dziewiętnastego listopada tysiąc dziewięćset trzydziestego siódmego roku podpisany został w Bernie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Radą Związkową Szwajcarską traktat o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych wraz z protokołem końcowym o następującym brzmieniu dosłownym:

Przekład.

T R A K T A T

o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Szwajcarskim.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

i

RADA ZWIĄZKOWA SZWAJCARSKA,

ożywieni pragnieniem zapewnienia ścigania złooczyńców, postanowili zawrzeć traktat, celem uregulowania swych wzajemnych zobowią-

T R A I T É

d'extradition et d'entr'aide judiciaire en matière pénale entre la République de Pologne et la Confédération Suisse.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
POLOGNE

et

LE CONSEIL FÉDÉRAL SUISSE,

animés du désir d'assurer la poursuite des malfaiteurs, sont convenus de régler par un Traité leurs obligations réciproques d'entr'aide

zań odnośnie pomocy prawnej w sprawach karnych i zamianowali w tym celu swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Jana MODZELEWSKIEGO, doktora filozofii, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego Polski w Bernie i

Pana Lucjana BEKERMANA, doktora praw, prokuratora Sądu Najwyższego;

Rada Związkowa Szwajcarska:

Pana Józefa MOTTE, Prezydenta Konfederacji, Szefa Związkowego Departamentu Politycznego,

którzy po okazaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Układające się Strony zobowiązują się wyłączać sobie wzajemnie na żądanie, stosownie do przepisów, ustalonych w niniejszej konwencji, osoby znajdujące się na obszarze jednej z nich i ścigane lub skazane przez władze sądowe drugiej Strony za czyny, które według ustawodawstwa obu Stron zagrożone są karą i mogą stanowić podstawę wydania.

Zezwolenie na wydanie będzie również udzielone w przypadkach, gdy zachodzi usiłowanie wymienionych przestępstw lub jakkolwiek w nich udział, zagrożony karą według ustawodawstwa obu Układających się Stron.

Wydanie osób skazanych nastąpi, jeżeli orzeczona kara albo reszta kary pozostającej do odcięcia wynosi co najmniej sześć miesięcy pozbawienia wolności lub jest cięższa, a wydanie osób oskarżonych, jeżeli jako kara najwyższa za dany czyn grozi, według ustawodawstwa obu Stron, co najmniej rok pozbawienia wolności lub kara cięższa.

Artykuł 2.

Rzeczpospolita Polska nie wydaje obywateli polskich ani obywateli Wolnego Miasta Gdańska, a Szwajcaria nie wydaje obywateli szwajcarskich.

Artykuł 3.

Nie ma obowiązku wydania:

1) w przypadku przestępstw politycznych lub czynów związanych z tymi przestępstwami.

judiciaire en matière pénale et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République de Pologne:

Monsieur Jan MODZELEWSKI, Docteur des sciences, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Pologne à Berne, et

Monsieur Lucjan BEKERMAN, Docteur en droit, Procureur à la Cour de Cassation,

Le Conseil Fédéral Suisse:

Monsieur Giuseppe MOTTA, Président de la Confédération, Chef du Département Politique Fédéral;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, suivant les règles établies par la présente Convention, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'elles et poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Partie pour des faits qui, d'après les législations des deux Parties, sont punissables et peuvent donner lieu à l'extradition.

L'extradition sera également accordée pour la tentative desdites infractions et pour toutes sortes de complicités, punissables d'après la législation des deux Parties contractantes.

L'extradition aura lieu, pour les condamnés, lorsque la peine prononcée ou le reste de la peine à subir est de six mois de privation de liberté au moins ou une peine plus grave et, pour les prévenus, lorsque le maximum de la peine applicable au fait incriminé est, d'après la législation des deux Parties, d'au moins un an de privation de liberté ou une peine plus grave.

Article 2.

La République de Pologne n'extrade pas les ressortissants polonais et ceux de la Ville Libre de Dantzig, et la Suisse n'extrade pas les ressortissants suisses.

Article 3.

Il n'y a pas obligation d'extrader:

1. pour les infractions politiques ou pour les faits connexes à ces infractions.

Jedynie Państwo wezwane jest powołane do oceny, czy przestępstwo ma ten charakter;

2) w przypadku przestępstw natury czysto wojskowej lub skarbowej;

3) w przypadku przestępstw prasowych w ścisłym słowa tego znaczeniu;

4) jeżeli postępowanie lub kara uległa przedawnieniu według ustaw Państwa wezwanego lub Państwa wzywającego;

5) jeżeli czyn zagrożony karą został popełniony na obszarze Państwa wezwanego, lub gdy został popełniony poza jego obszarem, a ściganie tego czynu jest, na zasadzie ustawodawstwa tego Państwa, zastrzeżone wyłącznie jego orzecznictwu;

6) jeżeli za ten sam czyn postępowanie karne jest w toku w Państwie wezwanym przeciwko osobie, której wydania się żąda, lub zostało ostatecznie zakończone wyrokiem albo w inny sposób. Jednakże wyrok uniewinniający lub zarządzenie umorzenia nie stanowi przeszkody do wydania, jeżeli opierają się one tylko na tym, że przestępstwo popełnione zostało za granicą.

Artykuł 4.

Wniosek o wydanie będzie postawiony w drodze dyplomatycznej.

Do wniosku należy dołączyć:

- a) prawomocny wyrok bądź nakaz aresztowania bądź inny akt równoznaczny z tymi dokumentami, a wydany przez właściwe władze sądowe Państwa wzywającego;
- b) szczegółowy opis okoliczności faktycznych, zawierający wskazówki co do cech prawnych przestępstwa, co do miejsca i czasu popełnienia go i w miarę możliwości, w przypadku przestępstwa przeciwko własności, co do wysokości szkody, którą przestępca wyrządził lub zamierzał wyrządzić;
- c) odpis przepisów karnych, mających w Państwie wzywającym zastosowanie do danego przestępstwa;
- d) wskazówki odnośnie przynależności państwowej i stanu cywilnego osoby, której wydania się żąda, jak również w miarę możliwości, wszelkie dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia jej tożsamości, jak rysopis, fotografia, odciski palców.

Do wniosku o wydanie osoby skazanej, która już odcierpiała część swej kary, należy ponadto dołączyć wykaz czasokresu kary pozostałego do odcierpienia.

Wyżej wspomniane dokumenty należy przedstawić w oryginale lub w urzędowym wypisie.

L'Etat requis est seul appelé à juger si l'infraction est de cette nature;

2. pour les infractions d'ordre purement militaire ou fiscal;

3. pour les infractions de presse proprement dites;

4. si l'action ou la peine est prescrite d'après les lois de l'Etat requis ou de l'Etat requérant;

5. si l'acte punissable a été commis sur le territoire de l'Etat requis ou si, ayant été perpétré au dehors, sa répression est, d'après la législation de cet Etat, réservée à la juridiction de celui-ci;

6. si, pour le même fait, une action pénale est en cours dans l'Etat requis contre l'individu réclamé ou a été définitivement close par un jugement ou d'une autre manière. Toutefois, le jugement prononçant un acquittement ou l'ordonnance de non-lieu n'empêchent pas l'extradition s'ils ne sont fondés que sur le fait que l'infraction a été commise à l'étranger.

Article 4.

La demande d'extradition sera faite par la voie diplomatique.

La demande sera accompagnée:

- a) d'un jugement définitif ou d'un mandat d'arrêt ou d'une autre pièce équivalant à ces documents, émanant des autorités judiciaires compétentes de l'Etat requérant;
- b) d'un exposé détaillé des faits contenant des indications sur les caractéristiques légales de l'infraction, sur le lieu et l'époque de la perpétration et, autant que possible, en cas de délit contre la propriété, sur l'étendue du dommage que le délinquant a causé ou se proposait de causer;
- c) d'une copie des dispositions pénales applicables dans l'Etat requérant au fait incriminé;
- d) d'indications quant à la nationalité et à l'état civil de l'individu réclamé, ainsi que, autant que possible, de tous documents et renseignements nécessaires à l'identification de celui-ci, tels que signalément, photographie, fiche dactyloscopique.

La demande d'extradition concernant un condamné qui a déjà subi une partie de sa peine doit être accompagnée, en outre, d'une pièce indiquant la durée de la peine restant à subir.

Les documents susmentionnés seront produits en original ou en expédition authentique.

Artykuł 5.

Jeżeli zachodzi wątpliwość, czy przestępstwo objęte jest postanowieniami niniejszej konwencji, Państwo wezwane zażąda wyjaśnień od Państwa wzywającego i zgodzi się na wydanie tylko wówczas, gdy udzielone wyjaśnienia będą mogły wątpliwości te usunąć. Państwo wezwane będzie mogło w każdym wypadku ustalić termin dla przesłania dodatkowych informacji. Termin ten jednakże, na umotywowany wniosek, będzie można przedłużyć.

Artykuł 6.

Z chwilą otrzymania wniosku o wydanie wraz z dokumentami wskazanymi w artykule 4, Państwo wezwane zarządzi, stosownie do swego ustawodawstwa, wszystko, co trzeba, by zabezpieczyć się co do osoby, której wydania zażądano, i zapobiec jej ucieczce, chyba że z góry jest oczywiste, iż wydanie jest niedopuszczalne.

Jeżeli nie ma poważnych powodów do przypuszczenia, że wniosek nie jest uzasadniony, należy w zasadzie aresztować osobę, której wydania zażądano i przetrzymać ją w więzieniu aż do ukończenia procedury ekstradycyjnej.

Artykuł 7.

Zarządzenia dla zabezpieczenia się co do osoby, której wydania zażądano w trybie poprzedniego artykułu, należy przedsięwziąć nawet przed przedstawieniem wniosku o wydanie:

- a) jeżeli władza policyjna lub sądowa Państwa wzywającego przedłoży władzy policyjnej lub sądowej drugiego Państwa zawiadomienie, które zawiera wzmiankę o istnieniu jednego z dokumentów rzeczowych, przewidzianych w art. 4, lit. a), wymienia przestępstwo i daje zapewnienie co do nadesłania wniosku o wydanie;
- b) jeżeli o osobie, której wydania zażądano, figuruje w gazecie śledczej ważny rysopis stwierdzający, że osoba ta jest ścigana w drugim Państwie za przestępstwo, mogące pociągnąć za sobą wydanie i że będzie go się żądać, w razie odkrycia tej osoby.

Władza policyjna lub sądowa wezwana bezpośrednio lub władza centralna Państwa wezwane (w Polsce: Ministerstwo Sprawiedliwości, w Szwajcarii: Departament Związkowy Sprawiedliwości i Policji) zawiadomi bezpośrednio władzę wzywającą o zarządzeniach, przedsięwziętych w stosunku do osoby, której wydania zażądano. Zarządzenia te będą mogły być cofnięte, jeżeli wniosek o wydanie nie jest po-

Article 5.

En cas de doute sur la question de savoir si l'infraction tombe sous le coup des dispositions de la présente Convention, l'Etat requis demandera des explications à l'Etat requérant et n'accordera l'extradition que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter les doutes. L'Etat requis pourra, dans chaque cas, fixer un délai pour la production des renseignements complémentaires. Ce délai sera cependant, sur demande motivée, susceptible de prolongation.

Article 6.

Dès réception de la demande d'extradition accompagnée des documents prévus à l'article 4, l'Etat requis prendra, conformément à sa législation, toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de l'individu réclamé et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

S'il n'y a pas de sérieuses raisons d'admettre que la demande n'est pas justifiée, l'individu réclamé doit être, en règle générale, arrêté et maintenu en prison jusqu'à la clôture de la procédure d'extradition.

Article 7.

Les mesures en vue de s'assurer de l'individu réclamé au sens de l'article précédent seront prises avant même que l'extradition soit demandée:

- a) si une autorité de police ou de justice de l'Etat requérant présente à l'autorité de police ou de justice de l'autre Etat une requête mentionnant l'existence de l'une des pièces justificatives prévues à l'article 4, lettre a, indiquant le fait délictueux et donnant des assurances quant à l'envoi de la demande d'extradition;
- b) si l'individu réclamé est l'objet d'un signalement valable dans un bulletin de recherches, attestant qu'il est poursuivi dans l'autre Etat pour un délit pouvant entraîner l'extradition et que son extradition sera demandée s'il est découvert.

L'autorité de police ou de justice requise directement ou l'autorité centrale de l'Etat requis (en Pologne: le Ministère de la Justice, en Suisse: le Département fédéral de Justice et Police) informera immédiatement l'autorité requérante des mesures prises à l'égard de l'individu réclamé. Celles-ci pourront être révoquées si la demande d'extradition n'est pas présentée, conformément à l'article 4, dans les trente jours

stawiony stosownie do artykułu 4, w ciągu trzydziestu dni od chwili doręczenia wyżej wymienionego zawiadomienia.

W przypadku powyższej litery b), należy na wiadomość udzieloną przez władzę centralną Państwa wezwanego (w Polsce: Ministerstwo Sprawiedliwości, w Szwajcarii: Departament Związkowy Sprawiedliwości i Policji) władzy centralnej Państwa wzywającego, potwierdzić w przeciągu dwóch tygodni zapewnienia co do przesłania wniosku o wydanie.

Artykuł 8.

Jeżeli za przestępstwo inne niż to, które spowodowało wniosek o wydanie, wdrożono przeciwko osobie, której wydania zażądano, postępowanie karne toczące się w Państwie wezwanym, gdy ma ona tam odbyć karę lub przebywa tam w areszcie dla innych powodów, wydanie jej będzie mogło być odroczone aż do czasu, kiedy stanie się zadość wymiarowi sprawiedliwości w tymże kraju.

Jednakże, na odroczenie to nie można się powoływać, by zwlekać z załatwieniem wniosku o wydanie.

Artykuł 9.

Niezależnie od postanowienia artykułu poprzedniego, osoba, której wydania zażądano, będzie mogła być czasowo oddana Państwu wzywającemu, by stanąć przed władzami sądowymi tego Państwa, z wyraźnym zastrzeżeniem, że zostanie ona odwołana do Państwa wezwanego, skoro tylko władze te orzekną o przestępstwie uzasadniającym wniosek o wydanie lub gdy czynności śledcze, dla których osoby tej czasowo zażądano, zostaną zakończone.

Artykuł 10.

Jeżeli wydania tej samej osoby żąda nie tylko jedna z Układających się Stron, lecz również i trzecie Państwo, Państwo wezwane swobodnie rozstrzygnie, któremu z nich osoba ta zostanie wydana, ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 11.

Osobę wydaną można ścigać lub ukarać w Państwie, któremu została wydana, jedynie za przestępstwa, z powodu których wyraźnie udzielono zezwolenia na wydanie.

Jednakże osobę tę można ścigać lub ukarać za inne przestępstwo popełnione przed wydaniem lub wydać Państwu trzeciemu:

à partir de la notification de la communication susmentionnée.

Dans le cas de la lettre b) ci-dessus, sur notification faite par l'autorité centrale de l'Etat requis (en Pologne: le Ministère de la Justice, en Suisse: le Département fédéral de Justice et Police) à l'autorité centrale de l'Etat requérant, les assurances quant à l'envoi de la demande d'extradition seront confirmées dans les quinze jours.

Article 8.

Si, en raison d'une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, l'individu réclamé est l'objet d'une procédure pénale en cours dans l'Etat requis, s'il doit y purger une peine ou s'il y est détenu pour d'autres motifs, l'extradition pourra être différée jusqu'à ce qu'il ait satisfait à la justice dans ledit Etat.

Toutefois, cet ajournement ne pourra être invoqué pour différer une décision sur la demande d'extradition.

Article 9.

Nonobstant la disposition de l'article précédent, l'individu réclamé pourra être remis temporairement à l'Etat requérant pour comparaître devant les autorités judiciaires de cet Etat, sous la condition expresse qu'il sera restitué à l'Etat requis dès que ces autorités auront statué sur l'infraction ayant motivé la demande d'extradition ou dès que les actes de l'instruction qui a donné lieu à la remise temporaire de l'individu réclamé seront terminés.

Article 10.

Lorsqu'un individu est réclamé, non seulement par l'une des Parties contractantes, mais encore par un Etat tiers, l'Etat requis détermine librement l'Etat auquel il sera livré, en tenant compte des intérêts de la justice.

Article 11.

L'individu extradé ne peut être poursuivi ou puni dans l'Etat auquel il a été livré que pour les infractions en raison desquelles l'extradition a été expressément accordée.

L'individu extradé peut, cependant, être poursuivi ou puni pour une autre infraction commise avant l'extradition ou réextradé à un Etat tiers:

- a) jeżeli Państwo, które udzieliło zezwolenia na wydanie, później się na to zgodzi; zgody tej nie można odmówić, jeśli warunki uzasadniające wniosek o wydanie są zachowane stosownie do postanowień niniejszej konwencji, lub
- b) jeżeli osoba wydana, chociaż mogła była to zrobić, nie opuściła z własnej woli, w ciągu miesiąca po ostatecznym ukończeniu postępowania karnego, obszaru Państwa, któremu została wydana, albo też jeśli później tam powróciła.

Państwo, które wносиło o zezwolenie na wydanie lub o udzielenie zgody, przewidzianej pod literą a) niniejszego artykułu, zawiadomi, na żądanie, Państwo wezwane o ostatecznym wyniku pościugu i w razie wyroku, prześle mu odnośny wypis.

Artykuł 12.

Jeżeli Państwo wzywające nie kazało sobie wydać osoby, której wydania zażądało, w ciągu miesiąca licząc od dnia, w którym zostało powiadomione o możliwości natychmiastowego dokonania wydania, to osoba ta będzie mogła być wypuszczona na wolność.

Artykuł 13.

Zobowiązania cywilne zaciągnięte ewentualnie przez osobę, której wydania zażądano, w Państwie wezwanym nie mogą stanowić przeszkody do wydania.

Artykuł 14.

Osobę, która, po wydaniu jej, zdołała uchylić się od wymiaru sprawiedliwości i znajduje się ponownie na obszarze Państwa, które dokonało wydania, należy aresztować na żądanie właściwych władz drugiego Państwa.

Wydanie zbiega nastąpi bez dodatkowych formalności za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości ze strony Polski, a Departamentu Związkowego Sprawiedliwości i Policji ze strony Szwajcarii.

Jeżeli, z powodu nowego przestępstwa popełnionego w Państwie wezwanym, osoba, której wydania żądano, jest tam przedmiotem postępowania karnego, gdy ma tam odbyć karę lub przebywa tam w areszcie dla innych powodów, wydanie jej będzie można odroczyć aż do chwili, kiedy uczyni ona zadość wymiarowi sprawiedliwości tego kraju.

Artykuł 15.

Zgody na przewóz przez obszar jednej z obu Układających się Stron osoby wydanej

- a) si l'Etat qui a accordé l'extradition y a consenti ultérieurement; ce consentement ne peut être refusé si les conditions motivant la demande d'extradition sont remplies d'après les stipulations de la présente Convention, ou
- b) si l'extradé, ayant eu la faculté de la faire, n'a pas quitté de son propre gré, dans le mois qui suit son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel il a été livré ou s'il y revient ultérieurement.

L'Etat qui a sollicité l'extradition ou le consentement prévu à la lettre a) du présent article informera l'Etat requis, sur demande, du résultat final de la poursuite et, en cas de jugement, lui en communiquera une expédition.

Article 12.

Si l'Etat requérant ne s'est pas fait livrer l'individu réclamé dans le délai d'un mois à compter du jour où il a été informé que la remise peut s'effectuer immédiatement, l'individu réclamé pourra être mis en liberté.

Article 13.

Les obligations civiles que l'individu réclamé aurait éventuellement contractées dans l'Etat requis ne peuvent faire obstacle à l'extradition.

Article 14.

L'individu qui, une fois extradé, a pu se soustraire à la justice et se trouve de nouveau sur le territoire de l'Etat qui a exécuté l'extradition sera arrêté sur demande des autorités compétentes de l'autre Etat.

La remise de l'évadé se fera sans nouvelles formalités par l'entremise du Ministère de la Justice, de la part de la Pologne, et du Département fédéral de Justice et Police, de la part de la Suisse.

Si, en raison d'une nouvelle infraction commise dans l'Etat requis, l'individu réclamé y est l'objet d'une procédure pénale, s'il doit y purger une peine ou s'il y est détenu pour d'autres motifs, la remise pourra être différée jusqu'à ce qu'il ait satisfait à la justice de cet Etat.

Article 15.

Le transit à travers le territoire de l'une des deux Parties contractantes d'un individu

drugiej Stronie przez Państwo trzecie udzieli się po przedłożeniu, w oryginale lub w urzędowym wypisie, dokumentów wymienionych w artykule 4, o ile okoliczność uzasadniająca wniosek o przewóz podpada pod postanowienia niniejszej konwencji.

Postanowienia dotyczące wydania mają również zastosowanie do przewozu.

Przewóz załatwią czynniki Państwa wezwanego w warunkach i na trasie określonej przez to Państwo.

Artykuł 16.

Władze obu Układających się Stron wydadzą sobie wzajemnie, na żądanie, przedmioty, które uzyskała osoba, której wydania żądano, przez przestępstwo, przedmioty mogące stanowić dowód przestępstwa oraz przedmioty ulegające konfiskacie.

Jeżeli przedmioty te znajdują się w posiadaniu oskarżonego, będą one, w miarę możliwości, wydane w tym samym czasie, gdy nastąpi jego wydanie lub przewóz. Wydanie to obejmie również wszystkie tym podobne przedmioty, które oskarżony ukrył lub złożył w Państwie udzielającym zgody na wydanie, a które byłyby wykryte później. Będzie ono miało miejsce, nawet jeżeli wydanie nie mogło nastąpić wskutek śmierci lub ucieczki oskarżonego.

Zastrzeżone są jednakże prawa, które Państwo wezwane lub osoby trzecie nabyły na tych przedmiotach.

Państwo wezwane będzie mogło zatrzymać tymczasowo przedmioty zajęte, jeżeli uważa je za niezbędne do postępowania karnego, toczącego się na jego obszarze. Będzie ono mogło również, przy wydaniu, zastrzec sobie ich zwrot w tym samym celu, zobowiązując się je zwrócić ze swej strony z chwilą, gdy tylko stanie się to możliwe.

Pieniądże i przedmioty wartościowe pochodzące z przestępstwa, nie będą mogły służyć do pokrycia wydatków przypadających na rachunek Państwa wezwanego stosownie do art. 22.

Artykuł 17.

Układające się Strony zobowiązują się, w miarę jak na to zezwalają ich ustawodawstwa, ścigać własnych obywateli oskarżonych o popełnienie w drugim Państwie czynu, pociągającego za sobą wydanie, jak gdyby czyn przestępczy zostały popełnione w samym kraju.

Państwo, które pragnie zastosowania poprzedniego ustępu, prześle drogą przewidzianą w artykule 4, wniosek wraz z przedmiotami, aktami, dokumentami i wszelkimi niezbędnymi wiadomościami.

Państwo, z którego pochodzi ścigana osoba, zawiadomi drugie Państwo o wyniku postępowania, a w razie wyroku, prześle mu odpis wypisu.

livré à l'autre Partie par un Etat tiers sera accordé sur production, en original ou en expédition authentique, des documents mentionnés à l'article 4, en tant que le fait motivant la demande de transit tombe sous le coup des dispositions de la présente Convention.

Les dispositions relatives à l'extradition s'appliquent également au transit.

Le transit sera assuré par les agents de l'Etat requis dans les conditions et par la voie que cet Etat déterminera.

Article 16.

Les autorités des deux Parties contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets que l'individu réclamé s'est procurés par son infraction, ceux qui peuvent servir de pièces à conviction, ainsi que ceux qui sont susceptibles d'être confisqués.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé, ils seront, autant que faire se pourra, remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. La remise comprendra également tous les objets de même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans l'Etat accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement. Elle aura lieu même si l'extradition ne pouvait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé.

Sont réservés, toutefois, les droits que l'Etat requis ou des tiers auraient acquis sur lesdits objets.

L'Etat requis pourra retenir provisoirement les objets saisis s'il les juge nécessaires pour une instruction pénale en cours sur son territoire. Il pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant à les retourner à son tour, dès que faire se pourra.

L'argent et les valeurs provenant du délit ne pourront servir à couvrir les frais incombant à l'Etat requis conformément à l'article 22.

Article 17.

Les Parties contractantes s'engagent, en tant que leurs législations le permettent, à poursuivre leurs nationaux inculpés d'avoir commis dans l'autre Etat un fait passible d'extradition comme si l'acte délictueux avait été commis dans le pays même.

L'Etat qui désirera l'application de l'alinéa précédent adressera, par la voie visée à l'article 4, une demande accompagnée des objets, dossiers, documents et de toutes informations nécessaires.

L'Etat d'origine de l'individu poursuivi renseignera l'autre Etat sur l'issue de la procédure et, en cas de jugement, lui en communiquera une expédition

Artykuł 18.

Układające się Strony zobowiązują się udzielać sobie pomocy prawnej w sprawach karnych:

- a) przez doręczanie pism jak wezwania, zawiadomienia, wyroki,
- b) przez wykonywanie rekwizycji sądowych o przesłuchanie oskarżonych, świadków lub biegłych, jak również przez inne czynności śledcze, o ile nie są one sprzeczne z ustawodawstwem Państwa wezwanego,
- c) przez dostarczanie sobie informacji z rejestrów karnych.

Wnioski o pomoc prawną winny w szczególności wymieniać obywatelstwo oskarżonego, przestępstwo stanowiące przedmiot postępowania, cel wniosku, oraz nazwiska i adresy świadków, biegłych lub odbiorców pism. Winny one zawierać, w razie potrzeby, zwięzły opis przestępstwa. Wnioski o doręczenie winny, poza tym, określać rodzaj pisma, mającego być doręczonym.

Wnioski władz polskich będą przesyłane bezpośrednio przez Ministerstwo Sprawiedliwości Szwajcarskiemu Departamentowi Związkowemu Sprawiedliwości i Policji, a wnioski władz szwajcarskich bezpośrednio przez ten Departament wymienionemu Ministerstwu polskiemu. Będą one załatwiane stosownie do ustaw Państwa wezwanego, a na żądanie władzy wzywającej, również i według formy specjalnej, jeżeli nie jest ona sprzeczna z ustawodawstwem Państwa wezwanego. Władze Państwa wezwanego stosują te same środki przymusowe co przy analogicznych wnioskach władz tego Państwa.

Jeżeli wniosek nie może być załatwiony, należy o tym powiadomić Państwo wzywające i podać powody.

Po doręczeniu, Państwo wezwane przesyła Państwu wzywającemu dowód doręczenia opatrzony w datę i podpis odbiorcy lub zaświadczenie władzy wezwanej, stwierdzające fakt, formę i datę doręczenia. Jeżeli pismo do doręczenia zostało przesłane w podwójnym egzemplarzu, należy na jednym z nich wypisać dowód doręczenia lub zaświadczenie, albo takowe dołączyć do jednego z egzemplarzy.

Artykuł 19.

Układające się Strony nie są zobowiązane udzielać sobie pomocy prawnej w trybie poprzedniego artykułu:

- a) jeżeli Państwo wezwane uważa, że wykonanie wniosku o pomoc może narużyć jego prawa zwierzchnicze lub jego bezpieczeństwo;
- b) jeżeli czyn nie jest zagrożony karą, jako zbrodnia lub przestępstwo według ustawodawstwa Państwa wezwanego;

Article 18.

Les Parties contractantes s'engagent à se prêter l'entraide judiciaire en matière pénale:

- a) par la signification d'actes, tels que citations, communications, jugements;
- b) par l'exécution de commissions rogatoires en vue de l'audition d'inculpés, de témoins ou d'experts, ainsi que par d'autres actes d'instruction, en tant qu'ils ne sont pas contraires à la législation de l'Etat requis;
- c) par la communication de renseignements du casier judiciaire.

Les demandes d'entraide judiciaire doivent indiquer notamment la nationalité de l'inculpé, le délit qui est à la base de la procédure, le but de la demande, les noms et adresses des témoins, experts ou destinataires des actes. Elles doivent contenir, au besoin, un bref exposé des faits. Les demandes de signification doivent, en outre, indiquer la nature de l'acte à signifier.

Les demandes des autorités polonaises seront transmises directement par le Ministère de la Justice au Département fédéral de Justice et Police et celles des autorités suisses directement par ce Département à l'autorité polonaise précitée. Elles seront traitées selon les lois de l'Etat requis, mais, sur demande de l'autorité requérante, elles le seront suivant une forme spéciale si celle-ci n'est pas contraire à la législation de l'Etat requis. Les autorités de l'Etat requis appliquent les mêmes mesures de contrainte que pour les demandes analogues des autorités de cet Etat.

S'il ne peut être donné suite à la demande, l'Etat requérant en sera informé avec indication des motifs.

Après signification, l'Etat requis remettra à l'Etat requérant un accusé de réception daté et signé par le destinataire ou une attestation de l'autorité requise constatant le fait, la forme et la date de la remise. Si l'acte à notifier a été transmis en double exemplaire, le récépissé ou l'attestation seront inscrits sur l'un des doubles ou y seront annexés.

Article 19.

Les Parties contractantes ne sont pas tenues d'accorder l'entraide judiciaire au sens de l'article précédent:

- a) lorsque l'Etat requis estime que l'exécution de la demande d'entraide est de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité;
- b) lorsque le fait n'est pas punissable comme crime ou délit d'après la législation de l'Etat requis;

- c) jeżeli wniosek dotyczy sprawy politycznej, wojskowej, skarbowej lub prasowej;
- d) jeżeli postępowanie jest skierowane przeciwko obywatelowi Państwa wezwanego przebywającemu na obszarze tego Państwa;
- e) jeżeli osobie wezwanej grozi się, w razie niestawiennictwa, środkami przymusu lub innymi ujemnymi następstwami.

Państwo wezwane nie jest również zobowiązane załatwić wniosek o rewizję, zajęcie, ekspertyzę lub o przesłanie dowodów rzeczowych, jeżeli jego ustawodawstwo się temu sprzeciwia lub gdy warunki, jakich dla wydania wymaga niniejsza konwencja, nie są zachowane.

W wypadku, gdy pomoc sądowa polega na zajęciu lub przesłaniu dowodów rzeczowych, należy stosować postanowienia artykułu 16, ustęp 3, 4 i 5.

Artykuł 20.

Jeżeli w sprawie karnej toczącej się przed Sądem jednej z obu Układających się Stron, osobiste stawiennictwo świadka lub biegłego, przebywającego na obszarze drugiej Układającej się Strony, uważa się za niezbędne lub pożądane, winien Sąd ten przesłać w tym celu wezwanie drogą przewidzianą w artykule 18, ustęp 3.

Koszty osobistego stawiennictwa świadka lub biegłego ponosi Państwo wzywające; wezwanie wskaże kwotę, jaką należy przyznać świadkowi lub biegłemu, tytułem zwrotu kosztów przejazdu i pobytu. Państwo wezwane będzie mogło udzielić świadkowi lub biegłemu zaliczkę, która ulega zwrotowi przez Państwo wzywające, skoro tylko wezwana osoba oświadczy gotowość zastosowania się do wezwania.

Zaden świadek lub biegły, bez względu na jego obywatelstwo, który został wezwany, stosownie do ustępu pierwszego niniejszego artykułu, do dobrowolnego stawiennictwa przed Sądami drugiej Strony, nie będzie mógł być, na obszarze tej ostatniej, ścigany lub aresztowany za czyny lub wyroki skazujące dawniejsze, albo z powodu udziału w czynach stanowiących przedmiot procesu, na który został wezwany. Wezwanie przewidziane w ustępie pierwszym niniejszego artykułu zawierać winno wyraźną wzmiankę o postanowieniach niniejszego ustępu.

Osoby te utracą jednakże ten przywilej, jeżeli nie opuszczą obszaru Państwa wzywającego dobrowolnie w ciągu trzech dni po oświadczeniu właściwego Sądu, że obecność ich już nie jest potrzebna. Sąd ten winien je powiadomić, w chwili wezwania, że zapewnione im bezpieczeństwo ogranicza się tylko do powyższego terminu.

- c) lorsque la demande a trait à une affaire politique, militaire, fiscale ou de presse;
- d) lorsque la procédure est dirigée contre un ressortissant de l'Etat requis se trouvant sur le territoire de cet Etat;
- e) lorsque la personne citée est menacée, en cas de défaut, de mesures de contrainte ou d'autres préjudices.

L'Etat requis n'est pas obligé non plus de donner suite à une demande de perquisition, de saisie, d'expertise ou d'envoi des pièces à conviction, lorsque sa législation s'y oppose ou que les conditions requises pour extraider par la présente Convention ne sont pas remplies.

Dans le cas où l'entr'aide judiciaire consiste dans la saisie ou l'envoi des pièces à conviction, les prescriptions de l'article 16, 3e, 4e, et 5e alinéa, seront appliquées.

Article 20.

Si, dans une cause pénale pendante devant un tribunal de l'une des deux Parties contractantes, la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre Partie contractante est jugée nécessaire ou désirable, ce tribunal enverra, à cet effet, une citation par la voie prévue à l'article 18, 3e alinéa.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert seront supportés par l'Etat requérant; la citation indiquera la somme à allouer au témoin ou à l'expert à titre d'indemnité de voyage et de séjour. L'Etat requis pourra faire au témoin ou à l'expert une avance à charge de remboursement par l'Etat requérant, dès que la personne citée aura déclaré vouloir donner suite à la citation.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui a été assigné, conformément au premier alinéa de cet article, à comparaître volontairement devant les tribunaux de l'autre Partie ne pourra, sur le territoire de cette dernière, être poursuivi ou détenu ni pour des faits ou condamnations antérieurs, ni en raison de complicité dans les faits faisant l'objet du procès pour lequel il est appelé. La citation prévue au premier alinéa de cet article mentionnera expressément les dispositions de cet alinéa.

Ces personnes perdront toutefois ce privilège si elles ne quittent pas le territoire de l'Etat requérant, de leur propre gré, dans un délai de trois jours après que le tribunal compétent aura déclaré que leur présence n'est plus nécessaire. Ce tribunal devra les informer, au moment de la citation, de cette limite temporaire de protection.

Artykuł 21.

Układające się Strony winny podawać sobie do wiadomości, w końcu każdego kwartału, prawomocne wyroki skazujące, orzeczone przez Sądy jednej z Nich przeciwko obywatelom drugiej Strony, które podlegają wciągnięciu do rejestrów karnych, stosownie do przepisów Państwa, w którym zapadł wyrok skazujący.

Wymienione w tym artykule zawiadomienia należy przesyłać drogą przewidzianą w artykule 18, ustęp 3.

Artykuł 22.

Koszty spowodowane przez wniosek o wydanie lub o wszelką inną pomoc prawną w sprawach karnych winno pokryć Państwo, na którego obszarze zostały wywołane.

Na rachunek Państwa wzywającego wypadać będą zwroty kosztów wypłacane za wszelkiego rodzaju ekspertyzy oraz koszty przewozu przez obszar Państwa wezwanego. Państwo wzywające winno również pokryć koszty spowodowane przez wszelkie zarządzenia przedsiębiorzone na podstawie artykułu 9 lub artykułu 20, ustęp 2 niniejszej konwencji.

Artykuł 23.

Wnioski o wydanie, ich załączniki, odezwy rekwizycyjne i ich załączniki, wnioski o doręczenie pism i ich załączników, oraz całą korespondencję w sprawie pomocy prawnej należy zaopatrzyć, jeśli nie jest sporządzona w języku francuskim, w przekład w tym języku, uwierzytelniony przez władzę Państwa wzywającego lub przez tłumacza przysięgłego.

Pisma sporządzone w wykonaniu wniosków o pomoc prawną, jak również i zawiadomienia, przewidziane w artykule 21, należy przesyłać bez tłumaczeń.

Artykuł 24.

Niniejszy traktat będzie ratyfikowany stosownie do konstytucji i ustaw obu Układających się Stron i wejdzie w życie w trzydziści dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie możliwie jak najprędzej.

Czas trwania traktatu jest nieograniczony. Każda z Układających się Stron ma prawo go wypowiedzieć w każdym czasie. Wypowiedzenie będzie skutkowało w sześć miesięcy po doręczeniu.

W dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszy Traktat i przyłożyli na nim swoje pieczęcie.

Sporządzono w Bernie, 19 listopada tysiąc dziewięćset trzydziestego siódmego roku.

L. S. *J. Modzelewski*
L. S. *Lucjan Bekerman*
L. S. *Motta*

Article 21.

Les Parties contractantes s'informeront réciproquement, à la fin de chaque trimestre, des condamnations devenues définitives, prononcées par les tribunaux de l'une d'elles contre des ressortissants de l'autre et qui devront être inscrites au casier judiciaire, suivant les prescriptions de l'Etat où a eu lieu la condamnation.

Les communications visées par cet article seront faites par la voie prévue à l'article 18, 3e alinéa.

Article 22.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre entr'aide judiciaire en matière pénale seront à la charge de l'Etat sur le territoire duquel ils ont été occasionnés.

Resteront à la charge de l'Etat requérant les indemnités payées pour des expertises de toute nature et les frais de transit à travers le territoire de l'Etat requis. Seront également supportés par l'Etat requérant les frais occasionnés par toute mesure prise en vertu de l'article 9 ou de l'article 20, 2e alinéa, de la présente Convention.

Article 23.

Les demandes d'extradition, leurs annexes, les commissions rogatoires et leurs annexes, les demandes de signification d'actes et leurs annexes, ainsi que toute la correspondance en matière d'entr'aide judiciaire, seront munies, si elles ne sont pas rédigées en français, d'une traduction en cette langue, certifiée conforme par l'autorité de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté.

Les pièces dressées en exécution des demandes d'entr'aide judiciaire, ainsi que les communications prévues à l'article 21, seront transmises sans traduction.

Article 24.

Le présent Traité sera ratifié conformément à la Constitution et aux lois des deux Parties contractantes et il entrera en vigueur le trentième jour après l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Varsovie dans le plus bref délai possible.

La durée du Traité est illimitée. Chacune des Parties contractantes a le droit de le dénoncer en tout temps. La dénonciation produira ses effets six mois après sa notification.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires sus-nommés ont signé le présent Traité et l'ont revêtu de leurs sceaux.

Fait à Berne, en double exemplaire, le dix-neuf novembre mil neuf cent trente-sept.

L. S. *J. Modzelewski*
L. S. *Lucjan Bekerman*
L. S. *Motta*

PROTOKÓŁ KOŃCOWY.

W chwili przystąpienia do podpisywania niniejszego Traktatu, niżej podpisani, należycie upoważnieni w tym celu, uznają:

1) że wydanie będzie miało zawsze miejsce z zastrzeżeniem, że osoba wydana nie będzie sądzona przez sąd wyjątkowy;

2) że ustawodawstwa karne obu Układających się Stron nie przewidują kar cielesnych;

3) że Rządy obu Państw mogą wyrazić życzenie, w razie gdyby kara śmierci miała zastosowanie w Państwie wzywającym, by kara ta nie została orzeczona, lub, gdy została już orzeczona, by zamieniono ją na karę pozbawienia wolności. Państwo wzywające winno zawiadomić Państwo wezwane, w jaki sposób załatwiono wyrażone życzenie.

Sporządzono w Bernie, w dwóch egzemplarzach, 19 listopada tysiąc dziewięćset trzydziestego siódmego roku.

*J. Modzelewski
Lucjan Bekerman
Motta*

PROTOCOLE FINAL.

Au moment de procéder à la signature du présent Traité, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, reconnaissent:

1) que l'extradition aura toujours lieu sous la réserve que l'extradé ne sera pas jugé par un tribunal d'exception;

2) que les législations pénales des deux Parties contractantes ne prévoient pas de peines corporelles;

3) que les Gouvernements des deux Etats peuvent formuler le désir, au cas où la peine de mort serait applicable dans l'Etat requérant, que cette peine ne soit pas prononcée ou, si elle l'est déjà, qu'elle soit commuée en une peine privative de liberté. L'Etat requérant informera l'Etat requis de la suite qui a pu être donnée à ce désir.

Fait à Berne, en double exemplaire, de dix-neuf novembre mil neuf cent trente-sept.

*J. Modzelewski
Lucjan Bekerman
Motta*

Zaznajomiwszy się z powyższym traktatem oraz protokołem końcowym, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne, zarówno w całości, jak i w każdym z postanowień w nich zawartych; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 30 sierpnia 1938 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Beck*

